

Arrestnummer: C.1.1063/2012
Repertoriumnummer: 2012/2714
Datum van uitspraak: 06 juni 2012
Rolnummer:
Notienummer parket-generaal: 2006/PGA/101 2006/VJ11/101

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR

bevoegd voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest,
waarvan de kantoren gevestigd zijn te 1000 Brussel,
Koning Albert II-laan 20 bus 2,

elzer tot herstel

vertegenwoordigd door mr.
balle van

advocaat bij de

tegen

geboren te op
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door mr.
bij de balie van en door mr.
mr. beiden advocaat bij de balie van

advocaat

loco

1. TEN LASTE GELEGDE FEITEN

A/

Te tijdens hierna vermelde periodes:

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42), thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 1, 2, 99§1-1°, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, als eigenaar of als strafrechtelijk verantwoordelijke van de eigenaar die tot de werken opdracht heeft gegeven, op de hierna vermelde onroerende goederen,

de hierna vermelde werken in artikel 44 omschreven,

te hebben uitgevoerd tijdens de hierna vermelde perioden en vanaf dan te hebben instandgehouden,

namelijk:

1. op het perceel
gelegen te
gekadastraerd als derde
met een (globale) oppervlakte van 75 ha

eigendom van

tussen 14 juni 1993 en 19 januari 1997 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 31 oktober 2000 te hebben instandgehouden:

een bedrijfswoning dewelke deels in en deels onder een kunstmatig cirkelvormige aangelegde berg is gebouwd met een verdiep met een oppervlakte van 430 m²

2. op het perceel
gelegen te
gekadastraerd als
met een (globale) oppervlakte van 75 ha

eigendom van

tussen 31 december 1993 en 1 januari 1996 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 31 oktober 2000 te hebben instandgehouden:

een houten woning afgedekt met een zadeldak in grijze golfplaten met vooraan over de ganse breedte van de woning een terras van 3 meter diep met een oppervlakte van 19,6 m x 9,85 m

3. op het perceel
gelegen te
gekadastraerd als
met een (globale) oppervlakte van 75 ha

eigendom van

tussen 31 december 1992 en 13 december 1999 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 31 oktober 2000 te hebben instandgehouden:

een witte polyester constructie met twee open kleine zijden met een oppervlakte van 2,5 m x 12,5 m (hoogte 2,4 m)

4. op het perceel
gelegen te
gekadastraerd als
met een (globale) oppervlakte van 75 ha

eigendom van

tussen 31 december 1992 en 13 december 1999 te hebben uitgevoerd en
van dan af tot 31 oktober 2000 te hebben instandgehouden:

een opslagtank voor water met een oppervlakte van 1,5 m x 1 m

5. op het perceel
gelegen te
gekadastraerd als,
met perceel nummer
met een (globale) oppervlakte van 75 ha

eigendom van

tussen 15 september 1998 en 1 januari 1999 te hebben uitgevoerd en
van dan af tot 31 oktober 2000 te hebben instandgehouden:

twee elektriciteitscabines in groene aluminium met een oppervlakte van
2,4 m x 2,2 m

6. op de percelen
gelegen te
gekadastraerd als

met een (globale) oppervlakte van 75 ha

eigendom van

tussen 31 december 1991 en 13 maart 1999 te hebben uitgevoerd en
van dan af tot 31 oktober 2000 te hebben instandgehouden:

zes jachtkansels zijnde houten hutjes geplaatst op een houten onderstel
met een oppervlakte van telkens 1,5 m x 1,6 m

7. op de percelen
gelegen te
gekadastraerd als

met een (globale) oppervlakte van 75 ha

eigendom van

tussen 31 december 1991 en 1 augustus 1996 te hebben uitgevoerd en
van dan af tot 31 oktober 2000 te hebben instandgehouden:

acht constructies voor het voederen van dieren bestaande uit een metalen geraamte met een oppervlakte van telkens 6 m x 2,4 m waartegen een kribbe voor voedsel is aangebracht met bovenaan en langs één zijde een plastic overtrek

8. op het perceel
gelegen te
gekadastréerd als

met een (globale) oppervlakte van 75 ha

eigendom van

tussen 31 december 1991 en 1 januari 1994 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 31 oktober 2000 te hebben instandgehouden:

vaste afsluitingen ofwel bestaande uit houten palen en gaas ofwel volledig uit metaal met telkens éen minimale hoogte van 2 m

9. op het perceel
gelegen te
gekadastréerd als
met een (globale) oppervlakte van 75 ha

eigendom van

tussen 31 december 1991 en 13 maart 1999 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 31 oktober 2000 te hebben instandgehouden:

een bovengrondse gastank

10. op het perceel
gelegen te gekadastréerd als

met een (globale) oppervlakte van 75 ha

eigendom van

tussen 31 december 1991 en 13 maart 1999 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 31 oktober 2000 te hebben instandgehouden:

een tank voor brandstof

B/

te van 31 juli 1996 tot 12 maart 1999, de feiten ondermeer vastgesteld zijnde op 31 juli 1996, 11 juni 1997, 16 juni 1997, 10 november 1997, 9 april 1998, 12 maart 1999

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, §1, 39, §1, 1°, §2 en §3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en de artikelen 1, 5, §1 en 80 en bijlage 1 rubriek 9.6.c van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veranderd, te weten een hertenfokkerij en -kwekerij, met minimum 250 herten gelegen in een agrarisch gebied die het voorwerp uitmaakt van Bijlage I rubriek 9.6.c van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning.

C/

te
1999

op 12 maart

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, §1, 39, §1, 1°, §2 en §3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en de artikelen 1, 5, §1 en 80 en bijlage 1 rubriek 17.3.5.1° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veranderd, te weten een bovengrondse houder voor diesel met een inhoud van 2000 liter die het voorwerp uitmaakt van Bijlage I rubriek 17.3.5.1° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning.

D/

te

op 12 maart 1999

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 8, 13, 14, 58, 59, 60, 61 en 62 van het Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu, en art. 47 van de Wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, en gelet op art. 10 van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet, zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, of in voorkomend geval van de Bestandige Deputatie van de provincieraad, een vergunningsplichtige wijziging van vegetatie te hebben verricht of te laten verrichten, namelijk door:

a. het vernieuwen, beschadigen of doen afsterven van vegetatie, met uitsluiting van percelen met cultuurgewassen, met mechanische of chemische middelen (art 10§1,1°b), in casu: vernietigen van de kruidlaag en bosopstand

b. het rechtstreeks of onrechtstreeks wijzigen van de waterhuishouding door drainage, ontwatering, het dichten en/of het wijzigen van het overstromingsregime van vegetatie (art 10§1,1°f) in casu: graven van een ontwateringsgracht

E/

te

op 12 maart 1999

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 8, 9, 13, 14, 58, 59, 60, 61 en 62 van het Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu, en art. 47 van de Wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, en gelet op art. 9 en 11 van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet, zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het college, een vergunningsplichtige wijziging van kleine landschapselementen te hebben verricht of te laten verrichten, namelijk door

a. het rooien of anderszins verwijderen en het beschadigen van houtachtige beplantingen op weg-, waterweg- of spoorwegbermen of op het talud van holle wegen, van houtachtige beplantingen langs waterlopen, dijken of taluds, van heggen, hagen, houtkanten, houtwallen, bomenrijen en hoogstamboomgaarden (art 11§1,1°a), in casu: door een grote kudde edelherten toe te laten in het bos en de bosdreven en de houtkanten ingrijpende wijzigingen in het bos te hebben aangebracht met blijvende gevolgen;

b. het wijzigen van de vegetatie horende bij de kleine landschapselementen met inbegrip van het wijzigen van vegetatie (afbranden en het vernietigen, beschadigen of doen afsterven van de vegetatie met mechanische of chemische middelen) van perceelrandbegroeiingen en sloten (art 11§1,1°b), in casu: beschadiging van bomen door de vraat van de aanwezige edelherten, volledige vernietiging van de kruidlaag en volledige afknaging van de onderetage waardoor een aanzienlijke bosoppervlakte dood is, vernietiging van de oorspronkelijke en natuurlijke bosflora en strooosellaag door de aanwezigheid van dierlijk mest in combinatie met vertrappeling en bodemverdichting, er verschijnt een storingsvegetatie met o.a. brandnetel en vogelmuur, overblijvende volwassen bomen kwijnen weg en sterven op termijn af door de bodemverdichting en vermisting.

F/

te

tussen 22 juli 1993 en 13 maart 1999

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 8, 13, 14, 58, 59, 60, 61 en 62 van het Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu, en art. 47 van de Wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, handelingen te

hebben verricht of hiertoe de opdracht te hebben verleend, terwijl hij wist of redelijkerwijze kon vermoeden dat de natuurelementen in de onmiddellijke omgeving daardoor konden worden vernietigd of ernstig geschaad, en niet alle maatregelen te hebben genomen die redelijkerwijze van hem konden worden gevergd om de vernietiging of de schade te voorkomen, te beperken of te herstellen, namelijk nagelaten te hebben de aanwezige kudde herten te verwijderen die door hun aanwezigheid in het bos aan de bosdrenen en de houtkanten ingrijpende wijzigingen hebben aangebracht.

G/

te

tussen 22 juli 1993 en 13 maart 1999, de feiten ondermeer vastgesteld zijnde op 12 maart 1999.

Bij inbreuk op artikel 90 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 geldend voor het Vlaamse Gewest of met overtreding van hierna vermelde voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet te zijn overgegaan tot ontbossing, te weten het vellen, geheel of gedeeltelijk van een bos waardoor dit bos geheel of gedeeltelijk verdwijnt en aan de grond een andere bestemming of gebruik wordt gegeven, zonder naleving van de voorschriften van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw zijnde minstens de artikelen 1, 44-1.2 en 64 (rekening houdend met artikel 65) (thans de artikelen 1, 2, 99§1-1°, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 en van het advies van het Bosbeheer,

namelijk door:

- bestemmingswijzigingen een langzame ontbossing door de aanwezigheid van een grote kudde
- edelherten te hebben veroorzaakt en een omvorming naar weiland,
- effectieve ontbossing door kappingen van bomen en het uitvoeren van graafwerken.

Bij samenhang met G:

H/ ---

I/ ---

J/

te

op 16 juni 1997

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van zestig dagen.

Verleent gewoon uitstel van uitvoering gedurende een periode van drie jaar voor de gehele hoofdgevangenisstraf.

Verwijst beklagde tot de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: 20.923,84 euro.

Verwijst beklagde tot betaling van een vergoeding van 25,00 euro.

Verwijst beklagde bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke misdaden, tot betaling van een bedrag van 10,00 euro, verhoogd met 45 opdeclemen en gebracht op 55,00 euro.

Rechtdoende op de herstellvordering.

Verklaren deze ontvankelijk en gegrond als volgt, onder afwijzing van het anders en of meergevorderde.

Dienvolgens beveelt om op schriftelijke vordering van de plaatsvervangend stedenbouwkundig inspecteur, bevoegd voor het grondgebied van het Vlaams Gewest, d.d. 26.08.2004, binnen de twaalf maanden nadat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden, het onroerend goed, gelegen te in de vorige staat te herstellen door:

- op perceel door het slopen van een bedrijfswoning, opgericht niet conform de afgegeven vergunning van 23 juni 1993, verlengd op 17 juni 1994 en waarvoor op 02 augustus 1994 vergunning werd verleend om de inplanting te wijzigen, inbegrepen de aanmerkelijke reliëfwijziging, zijnde een aarden wal rondom en de zandhoop ervoor;

- op perceel door het slopen van een houten woning van 19,6 x 9,85 m, afgedekt met een zadeldak met vooraan over de totale breedte van de woning, onder dezelfde dakconstructie, een 3 m diep terras;

- op de percelen door het slopen van de elektriciteitscabines in aluminium met als afmetingen 2,4 x 2,2 x 2,6 m;

- op percelen door het slopen van afsluitingen met een hoogte van ongeveer 2,5 m bestaande uit houten palen en gaasdraad; alsook op sommige plaatsen de poorten, bestaande uit een houten kader, waarin gelijkaardig gaasdraad;

- op delen van de percelen door het heraanplanten van het perceel met een degelijk bosplantsoen van inheemse en standplaatsgeschikte bomen en struiken; minstens twee van de volgende hoofdboomsoorten, evenredig verdeeld zullen 80 % van het stamtal uitmaken: zomereik, wintereik, ruwe berk, grove den; de resterende 20 % van het stamtal dient te bestaan uit minstens twee van de volgende soorten, als neven- en onderstage: gewone lijsterbes, vullboom en groene hulst; de zomereik of wintereik die aangeplant wordt moet van een NDALTP-attest voorzien zijn; de maat van de grove den is Z1V2 en het plantsoen groene hulst is 20-50 cm; de overige soorten hebben als maat 80-120 cm; de plantafstand bedraagt maximaal 2 x 2 m

(deze plantafstand wordt overgenomen uit de richtlijnen inzake bebossing van landbouwgrond, aangezien het overgrote deel van de te beplanten terreinen momenteel onwettig in agrarisch gebruik is); indien wildschade aan het plantsoen te verwachten is, dient de nodige wildbescherming (individueel of collectief) aangebracht te worden; de eerste 4 jaar na herbebossing dient het eventueel gestorven plantsoen vervangen te worden,

met dien verstande dat met betrekking tot de te verwijderen constructies ook de desgevallende funderingen en eventueel aanwezige vloerplaat moet gesloopt worden en alle afbraakmateriaal van het terrein moet worden afgevoerd.

Machtigt de stedenbouwkundig inspecteur ingeval huidig vonnis binnen voormelde termijn niet ten uitvoer werd gelegd, daarin te voorzien op kosten van beklaagde.

Veroordeelt beklaagde tot betaling van een dwangsom van 150 euro per dag onbeperkt in de tijd zo aan de veroordeling tot herstel geen vrijwillig gevolg werd gegeven binnen de gestelde termijn van twaalf maanden.

3. RECHTSPLEGING

3.1. Rechtspleging voor het hof van beroep te Antwerpen

3.1.1.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen op 22 maart 2007 door het hof van beroep te Antwerpen, 12e kamer, werd als volgt beslist:

Ontvangt de hogere beroepen, zoals beperkt door beklaagde;

Vooraleer verder recht te doen ten gronde;

Zegt dat het hof zich ter plaatse zal begeven teneinde zich te vergewissen van de plaatsgesteldheid, in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie, de griffier, de partijen en hun raadsleden en dit op donderdag 10 mei 2007 om 14 uur;

Heropent te dien einde de debatten;

Houdt de beslissing met betrekking tot de kosten aan;

3.1.2.

Gelet op het proces-verbaal van plaatsbezoek van 10 mei 2007 waarbij de zaak in zijn geheel hernomen wordt voor de anders samengestelde zetafel.

3.1.3.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep te Antwerpen, 12e kamer, op 15 mei 2008, werd als volgt beslist:

...

Omschrijving van de feiten

Conform de nota van het Openbaar Ministerie neergelegd op 22 februari 2007, dienen de feiten geactualiseerd, aangepast en geherkwalificeerd te worden als volgt:

- de tenlastelegging A.1 tot en met 10:
 - * de tijdsbepaling: "... en van dan af tot 30 april 2000"
 - * "een bedrijfswoning" te vervangen door "een residentiële woning" in tenlastelegging A.1
- de tenlasteleggingen D en E

"Bij inbreuk op art. 1, 2, 8, 13, 58, 59, 60, 61 en 62 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en art. 10 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van dit decreet zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het College van Burgmeester en Schepenen een vergunningsplichtige wijziging van vegetatie te hebben verricht of te laten verrichten, nl. door ..."
- de tenlastelegging F:

"... Tussen 20 januari 1998 en 13 maart 1999

Bij inbreuk op art. 1, 2, 8, 14, 58, 59, 60, 61 en 62 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, handelingen te hebben verricht ..."
- de tenlastelegging G:

"... Tussen 22 juli 1993 en 13 maart 1999 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 30 april 2000

Bij Inbreuk op de art. 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, ondermeer gewijzigd bij de art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 1, 22, 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003, zonder voorafgaande en schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, als eigenaar of als strafrechtelijke verantwoordelijke van de eigenaar die tot de werken opdracht heeft gegeven op de hierboven vermelde onroerende goederen de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven te hebben uitgevoerd, nl. door:

-

-

- door ontbossing en aanmerkelijke wijziging van het reliëf."

- de tenlastelegging J:

"... thans strafbaar gesteld overeenkomstig art. 12, 71§3, 3°, 87 en 88 van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, dierlijk mest of andere meststoffen in openbare riolerings of in oppervlaktewateren te hebben geloosd of op openbare wegen, bermen en alle plaatsen andere dan cultuurgrond te hebben opgebracht ...".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklagde werd hiervan in kennis gesteld en heeft de gelegenheid gekregen zijn verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

Tevens dient de materiële vergissing in de tenlastelegging J, waar verkeerdelijk vermeld wordt "(voorheen 24 januari 1991)", verbeterd te worden als "(voorheen 23 januari 1991)".

Wat betreft de tenlasteleggingen D en E gaat het Hof niet in op de precisering van de datumbepaling door "op 12 maart 1999" te vervangen door "Tussen 10 september 1998 en 13 maart 1999 op een niet nader te bepalen datum" omdat deze uitbreiding van de incriminatieperiode in graad van beriep onontvankelijk is.

...

Het tussenarrest van 22 maart 2007 verder uitwerkend;

Op strafrechtelijk gebied

Heromschrijft, preciseert, actualiseert en verbetert de feiten zoals hoger omschreven;

Wijzigt het bestreden vonnis;

Verklaart de beklaagde niet schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten voorzien onder A3, A4, A7, D en E, spreekt hem hiervan vrij en ontslaat hem van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub A1, A2, A5, A6, A8, A9, A10, B, C, F, G en J zoals heromschreven, gepreciseerd, geactualiseerd en verbeterd.

Veroordeelt de beklaagde wegens de vermengde feiten zoals heromschreven, gepreciseerd, geactualiseerd en verbeterd tot:

- een gevangenisstraf van ZES MAANDEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden
- een geldboete van 2000 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimem en alzo gebracht op 9.915,74 euro (NEGENDUIZEND NEGENHONDERDVIJFTIEN EURO en VIERENZEVENTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 1995 doch niet na 1 januari 2002;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimem en alzo gebracht op HONDERDZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van NEGENENTWINTIG EURO en DERTIG CENT:

Herstelvordering

Verklaart de herstelvordering ontvankelijk.

Verklaart de herstelvordering zonder voorwerp wat betreft de tenlastelegging A5 (onderdeel 4 van de herstelvordering);

Verklaart de onderdelen 3, 7, 8, 9, 10 en 11 van de herstelvordering ongegrond wegens gebrek aan oorzakelijk verband;

Alvorens uitspraak te doen over de gegrondheid van de herstelvordering met betrekking tot de onderdelen 1, 2, 5, 6 en 12 alsook de aanpassingswerken legt het hof deze herstelvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid overeenkomstig art. 198 bis DRO;

Heropent de debatten op de terechtzitting van woensdag 4 februari 2009 om 10 uur;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 19.399,95 euro, hierin begrepen de kosten van de deskundigenverslagen, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstelvordering aan.

3.2. Rechtspleging voor het Hof van Cassatie

Bij het arrest van 23 december 2008 van het Hof van Cassatie werd als volgt beslist:

Verleent akte van de afstand zonder berusting in de mate de bestreden beslissing omtrent de herstelvordering niet definitief is in de zin van art. 416, eerste lid WSV, noch uitspraak doet in één der gevallen voorzien bij art. 416, tweede lid WSV.

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het de eiser veroordeelt tot straf.

Verwerp het cassatieberoep voor het overige.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Brussel.

3.3. Rechtspleging voor het hof van beroep te Brussel

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep te Brussel, 15e kamer, op 19 januari 2010, werd als volgt beslist:

Veroordeelt de beklaagde uit hoofde van de tenlasteleggingen - sub A.2, A.5 wat betreft één van de twee elektriciteitscabines, A.6 wat de jachtkansels betreft gelegen op de percelen A.8 wat de vaste afsluitingen betreft die gelegen zijn in natuurgebied meer bepaald op nrs. en deel van A.9, A.10, B., B., C., F., G. en J. zoals heromschreven, gepreciseerd, geactualiseerd en verbeterd bij het arrest d.d. 15 mei 2008 - verenigd tot een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN en een geldboete van 1.000 : 40,3399 vermeerderd met de opdediemen gebracht op 4.957,87 euro (VIERDUIZEND NEGENHONDERDZEVENENVIJFTIG EURO ZEVENENTACHTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Stelt vast dat voor de overige tenlasteleggingen, waaraan beklaagde in het arrest d.d. 15 mei 2008 schuldig bevonden, de strafsanctie niet meer geldt.

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp van de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van 25 euro vermeerderd met opdediemen en zo gebracht op 137,50 euro.

Legt aan de beklaagde een vergoeding op van 25 euro.

Laat de kosten na cassatie, bepaald op 27,80 euro, ten laste van de staat.

3.4. Rechtspleging voor het Hof van Cassatie

Bij het arrest van 7 september 2010 van het Hof van Cassatie werd als volgt beslist:

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het beklagde tot een gevangenisstraf en een geldboete veroordeelt en uitspraak doet over de bijdrage aan het Bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Verwerpt het cassatieberoep voor het overige.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Gent.

3.5. Rechtspleging voor het hof van beroep te Gent

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep te Gent, 10e kamer, op 3 juni 2011, werd als volgt beslist:

Legt geen strafsanctie op voor het misdrijf omschreven in tenlastelegging F.

Veroordeelt beklagde voor de misdrijven omschreven in de de tenlasteleggingen A.2, A.5 wat één van de 2 elektriciteitscabines betreft, A.6 wat de jachtkansels betreft die gelegen zijn op percelen A.8 wat de vaste afsluitingen betreft die gelegen zijn in natuurgebied meer bepaald op nrs. en deel van A.9, A.10, B., C., G. en J. zoals heromschreven, gepreciseerd en verbeterd bij arrest van het hof van beroep van Antwerpen van 15 mei 2008, samen tot een gevangenisstraf van twee maanden en een geldboete van € (1.000 : 40,3399 vermeerderd met 1990 opdecimes =) 4.957,87 of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden.

Verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van drie jaar echter uitsluitend voor de hoofdgevangenisstraf van twee maanden.

Veroordeelt de beklagde tot betaling van een bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van € 137,50.

Laat de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie na het arrest van het Hof van Cassatie te last van de Staat.

3.6. Rechtspleging voor het hof van beroep te Antwerpen

3.6.1.

Gelet op het eensluidend advies van de Hoge raad voor Herstelbeleid d.d. 20 maart 2009, neergelegd ter griffie van het hof van beroep te Antwerpen op 2 april 2009.

3.6.2.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 21 maart 2012.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van het hof werd de behandeling van de zaak in zijn geheel hernomen.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. BEOORDELING

4.1. Motivering ten gronde: met betrekking tot de herstellvordering

4.1.a. VOORAFGAANDELIJK: VOORWERP VAN DE HERSTELVORDERING

Het arrest van 15 mei 2008 van deze kamer verklaart de herstellvordering ontvankelijk en alvorens recht te doen over de onderdelen 1, 2, 5, 6 en 12 van de herstellvordering van 26.08.2004 werden deze voor advies voorgelegd aan de Hoge raad voor het Herstelbeleid:

- Onderdeel 1: bedrijfswoning: feiten voorzien onder de teniastelegging A.1

- Onderdeel 2: houten chalet: feiten voorzien onder de tenlastelegging A.2.
- Onderdelen 5 en 6: afsluitingen feiten voorzien onder de tenlastelegging A.8
- Onderdeel 12: ontbossingen feiten voorzien onder de tenlastelegging G.

Het arrest van het hof van beroep van Brussel van 19.01.2010 stelt vast dat voor de feiten voorzien onder A.1, A.6 met betrekking tot de bepaalde jachtkansels, A.8 met betrekking tot afsluitingen, inmiddels de strafsanctie niet meer geldt om reden dat deze constructies gelegen zijn in landschappelijke waardevol agrarisch gebied en de instandhouding ervan niet meer strafbaar is. Deze tenlasteleggingen hadden echter eveneens betrekking op het oprichten van constructies zonder vergunning hetgeen ook in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied nog steeds strafbaar is. Het arrest van het hof van beroep van Brussel d.d. 19.01.2010 werd op dit onderdeel niet vernietigd door het arrest van het Hof van Cassatie van 7 september 2010 en derhalve overgenomen door het arrest van het hof van beroep van Gent van 3 juni 2011 met uitzondering wat betreft de feiten voorzien onder de tenlastelegging F.

Het hof dient vast te stellen dat beklaagde niet werd veroordeeld voor de feiten van oprichting van deze constructies gelegen in niet kwetsbaar gebied ni. In landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Op grond van art. 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan slechts een herstelvordering worden toegestaan indien er effectief sprake is van een inbreuk op de stedenbouwwetgeving.

Derhalve dient het hof hic et nunc vast te stellen dat het onderdeel van de herstelvordering dat geënt is op de feiten voorzien onder de tenlastelegging A.1 (zijnde de bedrijfswoning), niet gegrond is om reden dat er geen veroordeling is voor deze feiten.

Hetzelfde geldt voor de jachtkansels die gelegen zijn op de percelen (tenlastelegging A.6) en de afsluitingen die niet gelegen zijn op de percelen en deel van (tenlastelegging A.8) waarvan het hoger vermeld arrest van het hof van beroep van Brussel eveneens vaststelde dat deze constructies gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en de instandhouding ervan niet meer strafbaar is zonder rekening te houden dat in de tenlastelegging ook de oprichting was voorzien. Het arrest van het Hof van Cassatie van 7.09.2010 vernietigde het hoger vermelde arrest van het hof van beroep van Brussel op deze onderdelen niet en werd

eveneens overgenomen door het arrest van hof van beroep van Gent van 3.06.2011.

Met betrekking tot de feiten voorzien onder de tenlastelegging G. (ontbossing zowel in landschappelijk waardevol agrarisch gebied als in natuurgebied) werd beklagde wel veroordeeld zodat de herstellvordering op deze feiten ter beoordeling van het hof voorligt.

Het hof is derhalve nog enkel bevoegd uitspraak te doen over die onderdelen van de herstellvordering in zoverre ze geënt zijn op feiten waarvoor een stedenbouwkundige inbreuk werd vastgesteld zijnde feiten voorzien onder A.2 (houten chalet), A.6 wat betreft de jachtkansels gelegen op de percelen A.8 wat betreft de vaste afsluitingen gelegen in natuurgebied op nrs. en een deel van A.9 (bovengrondse gastank), A.10 (tank voor brandstof) en G. (ontbossingen zowel in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied als in natuurgebied).

De onderdelen van de herstellvordering met betrekking tot de bovengrondse gastank (A.9) en tank voor brandstof (A.10), die inmiddels verwijderd zijn, zijn thans zonder voorwerp. Met betrekking tot de jachtkansels gelegen op de percelen vermeld onder de tenlastelegging A.6 stelt het hof vast dat deze geen voorwerp uitmaken van de herstellvordering.

4.1.b. TEN GRONDE

4.1.b.1. De decretale prioriteitenorde zoals bepaald in art. 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

De herstellvordering dateert van 26.08.2004 en rekening houdend met het voorwerp van de herstellvordering zoals uiteengezet onder 4.1.a liggen volgende onderdelen van de herstellvordering nog ter beoordeling voor waarbij de stedenbouwkundige inspecteur enerzijds vordert:

het herstel in oorspronkelijke staat:

- onderdeel 2: slopen houten woning (gelegen op het perceel tenlastelegging A.2)
- onderdelen 5 en 6: slopen afsluitingen en poorten, weliswaar enkel die gelegen zijn in natuurgebied op de percelen en deel van 16r (tenlastelegging A.8)

- onderdeel 12: het heraanplanten van verschillende percelen (tenlastelegging G. zowel in landschappelijk waardevol agrarisch gebied als in natuurgebied)

en anderzijds het uitvoeren van aanpassingswerken:

"... En waarbij de afsluitingen gelegen in natuurgebied worden vervangen door afsluitingen met palen in hout of kunststof met prikkel- of schrikdraad."

De stedenbouwkundige inspecteur deelt de inlichtingfiche mee aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid waarbij de nog resterende onderdelen van de herstellvordering bijkomend zijn gemotiveerd. Zoals reeds uiteengezet onder 4.1.a heeft de herstellvordering nog enkel betrekking op constructies gelegen in natuurgebied, zijnde onder A.2 (houten chalet), A.8. wat betreft de vaste afsluitingen gelegen in natuurgebied op en een deel van en G. (ontbossingen).

Niettegenstaande de oorspronkelijke herstellvordering van 26.08.2004 dateert van voor de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening, stelt het hof vast dat de beperkte nog hangende herstellvordering betrekking heeft op feiten die onder de categorie van ernstige inbreuken vallen zoals voorzien onder art. 6.1.41.§1.1^o Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening n.l. inbreuken op de bestemmingsvoorschriften met name instandhouding van constructies in natuurgebied. Deze inbreuken zijn inbreuken op de bestemmingsvoorschriften zodat geen meerwaarde kan worden opgelegd noch aanpassingswerken kunnen worden gevorderd zodat de sloping de enige gepaste herstelmaatregel is. Met betrekking tot de afsluitingen in natuurgebied worden er overigens wel aanpassingswerken gevorderd om de plaatselijke ordening te herstellen. Wat de herstellvordering betreft met betrekking tot de ontbossing zonder vergunning is gelet op de aard van de inbreuk er eveneens sprake van een ernstige inbreuk in de zin van art. 6.1.41.§1.1^o Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De herstellvordering is dan ook aan de prioriteitenorde zoals vereist in art. 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening getoetst en is derhalve niet onwettig.

4.1.b.2. De herstellvordering ten gronde

4.1.b.2.1. Voorafgaandelijk

Nu door de stedenbouwkundige inspecteur geen vordering tot meerwaarde gesteld wordt, kan het hof geen andere dan de gevorderde herstelmaatregel bevelen. Het bestuur heeft de beleidsvrijheid bij keuze van de gevorderde herstelmaatregelen weliswaar mits naleving van de decretale prioriteitenorde zoals bepaald in art. 6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Deze keuze komt niet toe aan de rechter. Het behoort de rechter niet de opportuniteit van het beleid van de overheid te beoordelen. De rechter is gehouden de herstelmaatregelen te bevelen zoals gevorderd door de herstellvorderende overheid maar dient deze wel op de interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze stroken met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendig berusten.

De rechter kan enkel nagaan of de door de herstellvorderende overheid gedane keuze van herstelmaatregel uitsluitend steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en gebeurlijk een herstellvordering die zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of die kennelijk onredelijk zou zijn zonder gevolg laten. Bovendien moet de rechter ook nagaan of de last die voor de beklagden uit het gevorderde herstel zou voortvloeien opweegt tegen het voordeel dat hieruit voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan.

De stedenbouwkundige inspecteur geeft duidelijk te kennen dat de huidige constructies gelegen in natuurgebied niet kunnen worden gedoogd omdat daardoor de ruimtelijke ordening ernstig in het gedrang komt.

De overschrijding van de redelijke termijn van art. 6.1 EVRM op strafgebied heeft geen enkel rechtsgevolg voor de herstellvordering die nog steeds moet worden beoordeeld.

De interne wettigheid van de herstellvordering betreft haar inhoudelijke overeenstemming met de wet op het ogenblik waarop het herstel gevorderd wordt en houdt geen verband met het gevolg dat aan deze vordering moet worden verleend wegens het nadien overschrijden van de redelijke termijn op strafgebied (Cass. 6.05.2008, rolnr.

De herstellvordering is immers geen straf. De vaststelling dat een herstel in de oorspronkelijke staat een straf is in de zin van art. 6.1 EVRM, brengt enkel met zich mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen maar niet dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is zodat de strafrechter daar met volheid van bevoegdheid dient over te oordelen. Doordat zij afhankelijk is van de vaststelling van een misdrijf, is de vordering weliswaar verbonden

met de strafvordering maar valt zij binnen het concept van teruggave in de zin van art. 44 Sw.

Tevens is er geen sprake van een laattijdige herstellvordering noch dat de redelijke termijn desbetreffend zou zijn overschreden waardoor art. 6.1 EVRM is geschonden. De eerste vaststellingen met betrekking tot de verschillende wederrechtelijke constructies dateren van 5.07.2004. De herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur dateert van 26.08.2004, enkele weken later. Het staat vast dat er reeds eerder inbreuken werden vastgesteld omtrent de ontbossingen zoals blijkt uit de herstellvordering van 28.04.2004 en de inlichtingenfiche gevoegd door de stedenbouwkundige inspecteur voor het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid. Er werd zelfs tot tweemaal toe een vordering tot staking opgelegd aan beklaagde. De stedenbouwkundige inspecteur heeft alvorens een herstellvordering te formuleren, de regularisatieprocedure afgewacht met betrekking tot de in aanbouw zijnde woning waarbij op 19.03.2004 het beroep door beklaagde bij de Raad van State werd verworpen. Dit was in het voordeel van beklaagde en dit tijdsverloop kan aan de stedenbouwkundige inspecteur niet ten kwade worden geduid.

Het felt dat het hof nu pas dient te oordelen over een deel van de herstellvordering ingevolge de door beklaagde gevoerde procedure, impliceert niet dat hierdoor de redelijkheid van de herstellvordering is aangetast ingevolge dit tijdsverloop.

De argumenten van beklaagde met betrekking tot de overschrijding van de redelijke termijn aangaande de strafprocedure zijn dan ook niet ter zake dienend om de redelijkheid van de herstellvordering te beoordelen.

4.1.b.2.2. Ten gronde

Het komt het hof gepast voor de nog hangende onderdelen van de herstellvordering afzonderlijk op hun interne en externe wettigheid te onderzoeken.

4.1.b.2.2.a. De herstellvordering met betrekking tot het feit voorzien onder A.2 (houten chalet)

De omstandig gemotiveerde herstellvordering van 26.08.2004 met betrekking tot de houten chalet (jachthut) is zowel intern als extern

wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklagde gepleegde misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid verleende op 20 maart 2009 een eensluidend advies.

Dat beklagde er louter een andere visie op na houdt is niet dienend en de ingeroepen beweringen zijn alleszins niet van aard om het hof anders te doen beslissen.

Deze houten chalet met afmetingen 19,6 m op 9,85 m werd gebouwd in de periode van 1993-1996. Beklaagde houdt voor dat, vóór deze chalet werd opgericht, er op die plaats 2 chalets stonden en de restanten van een weekendverblijf. Deze constructies zouden zijn opgericht voor de inwerkingtreding van de wet stedenbouw van 29.03.1962, minstens voor het opstellen van het gewestplan.

Of er al dan niet voorheen andere constructies stonden blijkt niet uit kadasterplan dat bijgewerkt werd tot 1980 (zie Inlichtingenfiche van de stedenbouwkundige inspecteur voor de Hoge Raad voor het Herstelbeleid).

Beklaagde brengt geen oud kadasterplan bij waaruit het tegendeel blijkt.

De verklaringen van de heren

gevoegd aan het proces-verbaal van 30.05.2011 op verzoek van beklagde zijn voorgedrukte formulieren die door deze personen werden ingevuld en ondertekend zonder enige bijkomende informatie wie deze personen zijn en op welke wijze zij mogelijks kennis hadden van het bestaan van die vorige constructies aldaar. Het hof hecht dan ook geen objectieve bewijswaarde aan deze verklaringen.

Tevens verwijst beklagde naar de verklaring van hoofdinspecteur van de OGP, die in 1995 controle uitvoerde op het domein, eveneens gevoegd aan het proces-verbaal van 30.05.2011. beweert dat in overleg met de gemachtigde ambtenaar beklagde een nieuwe jachthut mocht bouwen, weliswaar onder strikte voorwaarden. Geen enkel stuk wordt bijgebracht waarbij de gemachtigde ambtenaar toestemming zou hebben gegeven. Wel werd er een voorwaardelijke vergunning verleend voor het bouwen van een landbouwbedrijf met arbeidersbewoning in functie van

een fruitteeltbedrijf onder strikte voorwaarden door het college van burgemeester en schepenen op 23.06.1993 en 2.08.1994, doch dit betreft de constructie voorzien onder de tenlastelegging A.1 en heeft geen betrekking op de jachthut (voorwerp van de tenlastelegging A.2).

Het feit dat, gelet op deze verklaring van hierdoor de indruk zou gewekt zijn dat het bouwen van deze jachthut niet vergunningsplichtig zou zijn, is een persoonlijke interpretatie van beklagde

De woudmeester heeft weliswaar in zijn schrijven van 26.02.1993 in het kader van de besprekingen van het bosbeheerplan geen bezwaar geuit dat een nieuwe loods in de plaats van de bestaande bungalow mocht gebouwd worden, doch dit is irrelevant gezien de woudmeester niet de bevoegdheid heeft om een vergunning af te leveren.

Zelfs indien voorheen op de plaats waar huidige jachthut staat twee chalets zouden gestaan hebben en de restanten van een weekendhuis, acht het hof de afbraak van de jachthut niet kennelijk onredelijk. Deze jachthut heeft in natuurgebied een zuiver residentiële en recreatieve functie en heeft geen enkele binding met het behoud of bescherming van het natuurlijk milieu. Het hof heeft dit immers de visu kunnen vaststellen tijdens het plaatsbezoek. Gelet op de omvang van deze constructie en haar functie heeft zij wel degelijk een belangrijk impact op het natuurlijke milieu en is de plaatselijke goede ruimtelijke ordening ernstig geschaad. Of deze jachthut mogelijks regulariseerbaar is, maakt beklagde niet aannemelijk.

Gezien de omvang en de aard van de inbreuken brengt de herstellvordering zoals gesteld en gehandhaafd voor de beklagde geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen. Het evenredigheidsbeginsel werd dan ook niet geschonden.

4.1.b.2.2.b. De herstellvordering met betrekking tot de feiten voorzien onder A.8 (afsluitingen) enkel in natuurgebied op de percelen en deel van

Het hof is nog enkel gevat met betrekking tot de afsluitingen in natuurgebied.

Met betrekking tot de afsluitingen vordert de stedenbouwkundige inspecteur in de onderdelen 5 en 6 van de oorspronkelijke herstellvordering van 26.08.2004 de slooping van de afsluitingen:

- *5. op perceel door het slopen van de afsluitingen met een hoogte van ongeveer 2,5 m bestaande uit houten palen en gaasdraad; alsook op sommige plaatsen de poorten, bestaande uit een houten kader, waarin gelijkaardige gaasdraad*
- *6. op perceel door het slopen van een omheining bestaande uit ijzeren palen en gaasdraad.*

Deze afsluitingen bevinden zich niet op de percelen die tot het natuurgebied behoren.

Anderzijds vordert de stedenbouwkundige inspecteur aanpassingswerken met name:

"....

b. aan de aangebrachte afsluitingen rond het domein ...

b.2. waarbij afsluitingen gelegen in natuurgebied worden vervangen door afsluitingen met palen in hout of kunststof met prikkel- of schrikdraad".

De afsluiting rondom het terrein situeert zich deels in natuurgebied en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De stedenbouwkundige inspecteur motiveert in de inlichtingenfiche aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid dat vooral de afsluitingen geplaatst in functie van de illegale hertenfokkerij geen zin hebben en niet verenigbaar zijn met de natuurlijke omgeving. De stedenbouwkundige inspecteur specificeert echter niet of deze afsluitingen zich al dan niet in natuurgebied dan wel in landschappelijk waardevol agrarisch gebied bevinden. Tevens aanvaardt de stedenbouwkundige inspecteur een omheining rondom het domein in natuurgebied; weliswaar dient deze omheining aan bepaalde voorwaarden te voldoen, reden ook waarom aanpassingswerken worden gevorderd. Ook in het bosbeheerplan van 26.02.1993 is er geen bezwaar dat langs de buitengrenzen van de eigendom een prikkeldraadafsluiting mag in stand gehouden worden (rechtspiegingsdossier stuk 725, bundel stukken beklaagde stuk 23 neergelegd voor de eerste rechter).

Beklaagde heeft inmiddels aanpassingswerken gedaan (stuk 81 bundel beklaagde). Ook heeft het hof de visu vastgesteld dat de afsluitingen alwaar de hertenrennen zich bevonden werden verwijderd. Dit blijkt tevens uit het proces-verbaal van 31.05.2011 en de gevoegde foto's.

Rekening houdend met de deze gegevens en met het feit dat de stedenbouwkundige inspecteur nalaat te verduidelijken op welke percelen er zich nog wederrechtelijke afsluitingen bevinden en niet verder

onderzocht heeft of de uitgevoerde aanpassingswerken volstaan, acht het hof dit onderdeel van de herstellvordering onvoldoende gemotiveerd en acht het hof dit onderdeel van de herstellvordering onredelijk.

Dit onderdeel is immers niet afdoende gemotiveerd vanuit stedenbouwkundig oogpunt nu het verzuimt rekening te houden met de actuele toestand en de uitgevoerde aanpassingswerken, zodat de gevorderde herstelmaatregel geen steun vindt in het dossier en de aangevoerde motieven.

Aan de hand van deze gegevens acht het hof dan ook dat de goede ruimtelijke ordening door beklagde met betrekking tot de afsluitingen in natuurgebied werd hersteld.

4.1.b.2.2.c. De heraanplantingen met betrekking tot de feiten voorzien onder G.

Deze feiten hebben betrekking op de ontbossing zonder stedenbouwkundige vergunning op de in de tenlastelegging G. vermelde percelen. De feiten voorzien onder de tenlastelegging G. werden gepreciseerd en geactualiseerd in het tussenarrest van 15.05.2008. Ten onrechte beweert beklagde dan ook dat hij niet kan veroordeeld worden tot herstel op grond van art. 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Er is wel een oorzakelijk verband tussen de herstellvordering en de in hoofde van beklagde bewezen verklaarde feiten voorzien onder de tenlastelegging G. Ten onrechte verwijst beklagde in besluiten naar zijn uiteenzetting onder de rubriek "paardenstal" gezien reeds in het tussenarrest van 15.05.2008 op p. 27 de herstellvordering met betrekking tot de paardenstal ongegrond werd verklaard wegens gebrek aan oorzakelijk verband.

Op de percelen werden volgende inbreuken vastgesteld: de kaalkap door de aanleg van de zogenaamde nieuwe dreven en het gebruik van die delen voor intensieve landbouw (beplanting met maïs, rogge en kooizaad).

De stedenbouwkundige inspecteur vordert het herstel in de vorige plaats ni: onderdeel 12 van de herstellvordering (en niet onderdeel 7 van de herstellvordering dat inderdaad betrekking heeft op andere percelen en waarover reeds in het tussenarrest op p. 27 uitspraak werd gedaan (reëlfwijzigingen ongegrond wegens gebrek aan oorzakelijk verband):

"Door het heraanplanten van het perceel met een degelijk bosplantsoen van inheemse en standplaatsgeschikte bomen en struiken; minstens 2

van de volgende hoofdboomsoorten, evenredig verdeeld zullen 80 % van het stamtal uitmaken: zomereik, winterik, ruwe berk, grove den; De resterende 20 % van het stamtal dient te bestaan uit minstens 2 van de volgende soorten als neven- en onderstage: gewone lijsterbes, vullboom en groene hulst; de zomereik of winterik die aangeplant wordt, moet van een NDALTP attest voorzien zijn; De maat van de grove den is Z1V2 en het plantsoen groene hulst is 20-50 cm; De overige soorten hebben als maat 80-120 cm; de plantafstand bedraagt maximaal 2 x 2 meter (deze plantafstand wordt overgenomen uit de richtlijnen inzake bebossing van landbouwgrond, aangezien het overgrote deel van de te beplanten terreinen onwettig in agrarisch gebruik is); Indien wildschade aan het plantsoen te verwachten is, dient de nodige wildbescherming (Individueel of collectief) aangebracht te worden: de eerste 4 jaar na herbebossing dient het eventueel gestorven plantsoen vervangen te worden."

De omstandig gemotiveerde herstellvordering van 26.08.2004 met betrekking tot de ontbossingen is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklagde gepleegde misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven. Door de grootschalige ontbossing (16.000 m²) wordt de natuurlijke omgeving op flagrante wijze verstoord en dit in een voor de natuur zeer waardevol gebied. Het hof heeft zich ter plaatse kunnen vergewissen van de aard en de omvang van de ontbossingen die is veroorzaakt bij de aanleg van de nieuwe dreven. Het herstel in zijn oorspronkelijke toestand kan dan ook alleen maar door het uitvoeren van de heraanplantingen.

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid verleende op 20 maart 2009 een eensluidend advies.

Dat beklagde er louter een andere visie op na houdt is niet dienend en de ingeroepen beweringen zijn alleszins niet van aard om het hof anders te doen beslissen.

Gezien de omvang en de aard van de inbreuken brengt de herstellvordering zoals gesteld en gehandhaafd voor de beklagde geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen. Het evenredigheidsbeginsel werd dan ook niet geschonden.

Om redenen zoals hoger uiteengezet (rubriek 4.1.b.1) is dit onderdeel van de herstellvordering niet in strijd met de decretale prioriteitenorde.

Dat de herstellvordering op dit onderdeel zonder voorwerp zou zijn omdat deze werken werden goedgekeurd door een bosbeheerplan en beklaagde om deze reden geen vergunning diende aan te vragen, verwijst het hof naar de uiteenzetting in het tussenarrest van 15.05.2008 p. 24. Het bestaan van het bosbeheerplan ontslaat beklaagde niet van het aanvragen van een vergunning en impliceert niet dat hierdoor de herstellvordering die de heraanplanting vordert van de ontboste percelen zonder voorwerp zou zijn geworden. Het feit dat "de handelingen" in het bosbeheerplan werden opgenomen en zouden kaderen in het instandhouden van het domein, doet geen afbreuk aan de redelijkheid van de herstellvordering die de heraanplanting vordert op de wijze zoals hoger vermeld.

Tevens verwijst het hof naar haar uiteenzetting onder de rubriek 4.1.b.2.1. "voorafgaandelijk" die het hier herhaalt en hernoemt. Het hof stelt vast dat er geen meerwaarde wordt gevorderd door de stedenbouwkundige inspecteur. Het is niet de rechter die de aard van de herstelmaatregel bepaalt noch dient hij te oordelen over de opportuniteit ervan.

Het is dan ook niet aan de rechter om te oordelen of aanpassingswerken dan wel meerwaarde al dan niet een juistere toepassing van de wetgeving zou zijn die een goede ruimtelijke ordening beoogt.

Beklaagde maakt niet aannemelijk dat er een vergunningsmogelijkheid bestaat zodat dit geen invloed heeft om de redelijkheid van de herstellvordering te beoordelen. De verwijzing naar de "bruggetjes" is irrelevant gezien het hof reeds in zijn tussenarrest van 18.05.2008 besliste dat wegens gebrek aan oorzakelijk verband dit onderdeel van de herstellvordering ongegrond werd verklaard.

4.1.b.2.3. De uitvoeringstermijn van de herstelmaatregel en dwangsom

Op grond van art. 149§1 DRO en art. 6.1.41.53 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt het hof een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan het hof op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur een dwangsom bepalen. De stedenbouwkundige inspecteur vordert in zijn herstellvordering een dwangsom van 750 euro per dag.

De termijn voor het herstel dient, gelet op de omvang van de werken, te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 250 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

De herstellvordering dateert reeds van 26.08.2004 en tot op heden is beklaagde niet vrijwillig overgegaan tot uitvoering van deze herstellvordering zodat het hof het opleggen van een dwangsom nuttig acht.

Het opleggen van een dwangsom moet beklaagde ertoe aanzetten de herstelmaatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van de herstelmaatregel komt toe aan beklaagde en niet aan de stedenbouwkundige inspecteur. Bovendien heeft de gemeenschap er alle belang bij dat illegale constructies in natuurgebied en de aantasting van het natuurgebied door een grootschalige ontbossing ten spoedigste wordt hersteld.

5. WETTELIJKE BEPALINGEN

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen:

- 2, 11, 12, 13, 14, 24, 31 tot 37, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1^o.a), 93.2^o, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en

- 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1° a), 4.2.1.2°, 6.1.1, lid 1.1°, 6.1.41.51, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek

6. BESLISSING

Het hof,

Na herneming van de zaak,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Met eenparigheid van stemmen.

Het tussenarrest van 15 mei 2008 verder uitwerkend;

Met betrekking tot de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering deels gegrond;

Beveelt beklagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- op perceel het slopen van de houten woning van 19,6 m x 9,85 m, afgedekt met zadeldak met vooraan over de totale breedte van de woning, onder dezelfde dakconstructie, een 3 m diep terras.
- op de percelen het heraanplanten van het perceel met een degelijk bosplantsoen van inheemse en standplaatsgeschikte bomen en struiken; minstens 2 van de volgende hoofdboomsoorten, evenredig verdeeld, zullen 80 % van het stamtal uitmaken: zomereik, winteraik, ruwe berk, grove den; De resterende 20 % van het stamtal dient te bestaan uit minstens 2 van de volgende soorten als neven- en onderetage: gewone lijsterbes, vullboom en groene hulst; de zomereik of winteraik die aangeplant wordt, moet van een NDALTP attest voorzien zijn; De maat van de grove den is Z1V2 en het plantsoen

groene huïst is 20-50 cm; De overige soorten hebben als maat 80-120 cm; de plantafstand bedraagt maximaal 2 x 2 meter (deze plantafstand wordt overgenomen uit de richtlijnen inzake bebossing van landbouwgrond, aangezien het overgrote deel van de te beplanten terreinen onwettig in agrarisch gebruik is); indien wildschade aan het plantsoen te verwachten is, dient de nodige wildbescherming (individueel of collectief) aangebracht te worden; de eerste 4 jaar na herbebossing dient het eventueel gestorven plantsoen vervangen te worden

binnen de termijn van ÉÉN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige Inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt de beklaagde voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Stelt vast dat de herstellvordering met betrekking tot de afsluiting kennelijk onredelijk is en derhalve zonder gevolg dient gelaten te worden;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij. In totaal

begroot op nihil, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door die onderdelen van de herstellvordering die thans nog weerhouden worden.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 06 juni 2012

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier